

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Synopses Omnes, Quæ in singulis Articulis tractatus hujusce de
Sacramentis habentur, hic colliguntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

SYNOPSES OMNES,

Quæ in singulis Articulis tractatus hujusce de
Sacramentis habentur, hic colliguntur.

QUÆSTIO I. Pag 2

De Sacramentis in genere.

ARTIC. I. *ibid.*

Quid, & quotuplex sit Sacramen-
tum, tam antiquæ Legis,
quam novæ.

I. Sacramenti definitio explicatur. II. Differt Sacramentum a Sacramentalibus, & a Sacrificio. III. Triplaciter est signum, Rememorative, Demonstrative, & Prognostice. IV. In statu naturæ innocentis nulla fuerunt Sacramenta; fuerunt tamen in statu naturæ lapsæ. V. De Sacramentis in statu legis scripta. VI. In quibus differant Sacramenta legis veteris a Sacramentis novæ legis? VII. Quonam pacto Circumcisio gratiam contulerit? VIII. Reliqua veteris legis Sacramenta Sanctitatem dumtaxat legalem conferebant.

ARTIC. II. pag. 7

De Necessitate Sacramentorum.

I. Sacramentorum institutio non fuit necessaria simpliciter, sed secundum quid. II. Sacramenta alia sunt necessaria necessitate mediæ, alia vero necessitate præcepti. III. Eucharistia Sacramentum non est necessarium necessitate mediæ.

ARTIC. III. pag. 9

De Materia, & Forma Sacramentorum.

I. Sacramentorum materia alia est proxima, alia remota. II. Omnia nova legis Sacramenta constant rebus, tamquam materia, & verbis tamquam forma. III. Moraliter dumtaxat concurrunt res, & verba ad Sacramenti constitutionem. IV. Res, & verba, quæ Sacramenta Nova legis constituunt, a Christo Domino determinata sunt, licet non eodem modo. V. In Sacramento Matrimonii non mutavit Ecclesia materiam a Christo Domino institutam, neque contractum, sed solum leges contractus. VI. Quomodo Apostoli baptizarent in nomine Jesu Christi? VII. Solum mutatio essentialis materia, aut forma Sacramentorum illa irritat. VIII. Quanam variatio materia, aut forma sit solum accidentalis? IX. An conficiatur Sacramentum, si variatio sit accidentalis, & putetur esse essentialis? X. Num intentio Ministri constituat Sacramentum, an solum sit requisitum essentialis?

ARTIC. IV. 17

De Causa Efficiente Sacramentorum.

I. Christus Dominus in quantum homo, seu per voluntatem creatam fuit Sacramentorum Institutor. II. Quonam pacto posset pura Creatura instituere Sacramenta. III. Soti homines viatores de facto possunt Sacramenta ministrare. IV. Num semper mortaliter peccet,

cet, qui in mortali Sacramenta ministrat? v. Minister Sacramentorum quando a mortali excusatur, conferendo illa indignis? vi. Requiritur intentio saltem virtualis in Ministro consiciente Sacramenta, esto in suscipiente sufficiat habitualis, & in pueris etiam interpretativa. vii. Quando sufficit in Ministro intentio conditionata? vii. Intentio indirecta, & in causa in Ministro non sufficit ad Sacramentum validitatem; secus vero in suscipiente, in quo simul sit intentio habitualis. ix. Si Minister habeat duas intentiones contrarias, utra debeat prevalere? x. Quando error circa Personam obstat validitati Sacramenti? xi. Quid requiratur ad validam, & licitam Sacramenti administrationem? xii. Num liceat sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, omisa tutiore?

ARTIC. V. 32

De Primario effectu Sacramentorum, qui est Gratia.

i. Quid ferat primarius Sacramentorum effectus, quid secundarius? ii. Omnia nova legis Sacramenta causant gratiam ex opere operato. iii. Necnon specialem gratiam Sacramentalem; sicut etiam gratiam virtutum & donorum. iv. At in subjectis inequaliter dispositis gratia inequalis causatur. v. Pariter perfectius Sacramentum uberiorem gratiam confert, ceteris paribus. vi. Possunt Sacramenta vivorum per accidens primam gratiam causare. vii. Quoniam tempore Sacramenta, praesertim Eucharistia, causant gratiam? viii. Num etiam Eucharistia cum fictione suscepta, sublato obice, reviviscat? ix. Quomodo fictio, seu obex tollatur? x. Physice ne, an moraliter gratiam Sacramenta causant?

ARTICULUS VI. 41

De Secundario effectu Sacramentorum, qui est Character.

i. Quid sit Character Sacramentalis? ii. Quam connexionem inter se habeant Characteres Baptismi, Confirmationis, & Ordinis? iii. Quinque sunt Characteris huius proprietates. iv. Congruum fuit, ut solum a tribus Sacramentis irreiterabilibus Character imprimeretur in anima indelebiter. v. Quid in Sacramentis nova legis dicatur esse, Res tantum, Sacramentum tantum, & Res simul, ac Sacramentum?

ARTIC. VII. 44

De suscipiente Sacramentum.

i. Nonnisi Viatores sunt capaces Sacramentorum. ii. Fetus animatus probabiliter est capax Baptismi, quamvis nondum sit egressus ex utero Matris, si possit aliquantulum abluere. iii. Quanam intentio requiratur in suscipiendis Sacramentis? iv. Intentio coacta sufficit, non tamen relate ad Matrimonium. v. Quando requiratur intentio expressa, & formalis ad sacramenta recipienda? vi. An possit Extrema Unctio sub conditione conferri iis, qui videntur in statu peccati mortalis decedere? vii. Nec intentio suscipiendi Sacramenta (Matrimonio excepto) sub conditione de futuro, nec intentio indirecta, nisi stet cum intentione habituali, sufficiunt ad valide ea suscipienda. viii. Ad valide Sacramenta suscipienda (Penitentia excepta) nulla requiritur dispositio in suscipiente praeter intentionem consonam. ix. Ad fructum vero Sacramenti recipiendum requiritur sua animi dispositio. x. Quando liceat a Ministris indignis Sacramenta suscipere?

AR-

ARTIC. VIII. 51

De reliquis ad Sacramenta in genere spectantibus.

I. Cur Sacramenta nova legis sint septem? II. Quinam sit ordo enumerationis, quinam dignitatis in Sacramentis? III. De ritu, ac caeremoniis in Sacramentis consiciendis. IV. Quid veniat nomine Ceremoniarum? V. Num effectus aliquis ex opere operato ab his Ceremoniis producat? VI. Quanam dicantur Sacramentalia? VII. Non remittuntur venialia a Sacramentalibus ex opere operato. VIII. Quanam pacto vi Sacramentalium impetratur venialium remissio?

QUÆSTIO II. 56
De Baptismo.ARTICULUS I. *ibid.*
Quid, & quotuplex sit Baptismus?

I. Diversimode Baptismus appellatur, ac definitur. II. Baptismi Sacramentum est unicum, licet triplex sit Baptismus. III. Cur Baptismus sanguinis non sit Sacramentum? IV. Num in adulto peccatore ad Martyrium prequiratur Contritio, an sufficiat attritio ad deletionem culparum? V. Ad Baptismum fluminis in adulto requiritur intentio saltem habitualis, secus vero ad Baptismum sanguinis. VI. Martyrium probabiliter effectus suos ex opere operato confert, dum vulnus lethale recipitur.

ARTIC. II. 60
De Institutione, & necessitate Baptismi.

I. Baptismus probabiliter ante Christi passionem institutus fuit. II. Est necessarius, tum necessitate mediæ saltem in voto, tum etiam necessitate præcepti divini. III. Præceptum Baptismi non vi-

detur obligasse ante mortem Christi Domini. IV. Ignorantes legem Baptismi post mortem Christi Domini, tenebantur ad Circumcisionem, sive ad legem naturæ, si ea nondum erat promulgata; post promulgationem vero talis legis, qui eam invincibiliter ignorant, si legem naturalem servant, illuminabuntur, ut baptizari possint, saltem Baptismo fluminis.

ARTIC. III. 62
De Materia Baptismi.

I. Cur aqua naturalis sit materia remota Baptismi? II. Quanam dicatur aqua naturalis? III. Materia Baptismi proxime est ablutio, sive fiat per asperionem, sive per infusionem, sive per unam, aut trinam immersionem juxta morem Ecclesiarum. IV. Si ante tertiam immersionem infans decedat, eritne baptizatus? V. Quid si abluatur in solo digito? aut si in puteum infans projiciatur animo illum baptizandi?

ARTIC. IV. 64
De Forma Baptismi.

I. Legitima est ex Florentino tam forma Baptismi, qua utitur Ecclesia Græca, quam ea, qua utitur Ecclesia Latina. II. Quomodo debeat Trinitas Personarum exprimi? III. Quanam etiam pacto exprimenda est unitas essentie divine? IV. Non pertinent ad Formam essentiam particula illa, Ego, In, Amen, sed dubitatur de particula, Et. V. Num possit unus plures simul baptizare, & num plures unum? VI. Quanam variatio formæ videatur accidentalis.

ARTIC. V. 66
De Baptismi Ministro.

I. Etiam Turca, & Hæreticus, non Mulier potest hoc Sacramentum ad-

administrare. II. Num iterandus sit sub conditione Baptismus collatus ab Obstericibus? III. Quinam possit baptizare solemniter? IV. In casu necessitatis quinam preferendus sit, qui baptizet? V. Quinam irregularitatem incurram ex illicita Baptismi collatione?

ARTIC. VI. 68
De Subjecto Baptismi.

I. Num etiam infans nondum egressus ex utero matris possit sub conditione baptizari, quando per fistulam abluui potest? II. Inuisis parentibus filii Infidelium baptizari possunt, si habentes usum rationis Baptismum postulent, & a Parentibus subtrahendi. III. Sicut etiam infantes Hæreticorum, & Apostatarum; Necnon filii Infidelium Mancipiorum. IV. Non tamen filii Infidelium, qui aut nullatenus subjecti sunt Principibus Christianis; aut his subjiciuntur solum politice. V. Diluuntur objecta. VI. Si alter tantum ex parentibus Infidelibus consentiat, infantes baptizari possunt. Sicut etiam omnes in periculo mortis; aut si sint extra patriam potestatem; aut si perpetuo amentes. VII. Quid de Mutis, ac Surdis a natiuitate, si sint adulti?

ARTIC. VII. 72
De Effectibus, & Ritibus Baptismi.

I. Primarii effectus Baptismi sunt quinque. Tres vero secundarii. II. Cereemonia ab Ecclesia instituta in collatione Baptismi sub mortali seruanda sunt, nisi paruitas materia excuset. III. Num causent aliquem effectum supernaturalem ex opere operato. IV. Patrinus in Baptismo dumtaxat solemniter adhibendus est, quod si in privato adhiberetur, probabiliter cognationem spirituales non induceret. V. Quid ferat post Tridentinum cognatio spiritualis? VI. Quid re-

quiritur ad cognationem spirituales contrahendam?

QUÆSTIO III. 75
De Confirmatione.

ARTICULUS I. 76
De Materia, & Forma Confirmationis.

I. Tam oleum, quam Chrisma ab Episcopo benedictum est materia remota hujus Sacramenti. II. Ex dispensatione Pontificis potest simplex Sacerdos conferre Confirmationem; quin tamen possit Chrisma nisi a solo Episcopo benedicti, ut valide Sacramentum conferatur. III. Materia proxima est Unctio Chrismatis in fronte confirmandi, facta cum pollice a Ministro in forma crucis. Sed quid si fiat cum indice? IV. Quid si unctio fiat tempore pestis cum pennicillo, prout tempore pestis conferri potest Extrema unctio cum virga oblonga? V. Inuocatio explicita Trium diuinarum Personarum essentialiter spectat ad formam Confirmationis, ut ad formam Baptismi. VI. Grecis non licet uti hac formula, Confirmerur seruus Christi, quamuis huiusmodi formula non irritet Sacramentum. VII. Apostoli non solius manus impositione, sed etiam unctio Chrismatis hoc Sacramentum conferebant.

ARTIC. II. 79
De Ministro, & Subjecto Confirmationis.

I. Episcopus Minister ordinarius hujus Sacramenti nequit simplici Sacerdoti facultatem tribuere, ut illud ministraret; sicut prius solus Pontifex ex plenitudine potestatis. II. Nequit Episcopus licite alienos subditos sine ratihabitione proprii Episcopi confirmare; Nec in aliena diocesi confirmare subditos suos, cum nequeat Pontificalia exercere sine licentia proprii Episcopi sub pa-

na suspensionis. III. Potest tamen primam Tonsuram conferre, dare benedictionem solemnem, & Missam Pontificalem canere; cum hac non veniant nomine Pontificalium. IV. Omnes Baptizati sunt capaces huius Sacramenti; sed non expedit illud conferre pueris ante usum rationis. V. Perpetuo amentibus conferendum est; dummodo non constet in amentiam illos incidisse instanti peccati mortalis. VI. Num peccet mortaliter, qui negligit hoc Sacramentum recipere?

ARTIC. ULT. pag. 82
De Effectibus, & Ritibus huius Sacramenti.

I. Præter characterem, qui est effectus secundarius, confertur primario gratia augmentum, & quidem majus, quam in Baptismo, cum jure ad divina auxilia. II. Inter ritus, & ceremonias servandas est alapa inflictio, Patrini, qui sit confirmatus, & sub mortali adhibendus; & quod vitta ligetur capiti Confirmati.

QUÆSTIO IV. 83

De Eucharistia ut Sacramento.

ARTIC. I. 84
Quid, & quotuplex sit, & quando institutum Eucharistiæ Sacramentum?

I. Variis nominibus a SS. Patribus hoc Sacramentum appellatur. II. Variisque figuris in lege veteri fuit adumbratum. III. Ex huius Sacramenti definitione sequitur, quod constituatur ex corpore, & sanguine Christi Domini, ex speciebus Sacramentalibus, atque etiam ex verbis consecratoriis. IV. Non tamen ex sumptione, seu usu. V. Eucharistia duntaxat est Sacramentum permanens, quatenus ejus materia proxima perma-

net physice, & verba moraliter. VI. Non est multiplex hoc Sacramentum, sed unum specie atoma. VII. Multiplicitas numerica huius Sacramenti unde desumatur? Et an a pluribus pariculis simul sumptis gratia uberior causetur? VIII. Quando, & quomodo Christus hoc Sacramentum instituerit? IX. Et quem ad finem?

ARTIC. II. 85

De necessitate Eucharistiæ, & obligatione illam sumendi.

I. Eucharistia sumptio non est necessaria necessitate mediæ ad salutem. II. Neque ad perseverandum in gratia. III. Etiam adulti obligantur præcepto divini sumendi, Baptismo prius suscepto, Eucharistiam. IV. Præceptum divinum procul dubio obligat ad sumendam Eucharistiam in mortis articulo. V. Quid si quis mane communicarit, & vespere incidat in articulum mortis? VI. Num possit Ecclesia privare reum aliquem Sacro Viatico ad alios perterrefaciendos? VII. Sapius etiam in vita ex divino præcepto tenemur Eucharistiam sumere. VIII. Præceptum Ecclesiasticum quos, & pro quando obliget ad communionem? IX. Pueris, & amentibus ab infantia ne in articulo quidem mortis Eucharistia administratur. Quid de pueris post usum rationis, ac de semisatis? X. Impeditur ne tempore Paschali communicent, ad quid teneantur.

ARTIC. III. 96

De Eucharistiæ Materia.

I. Quinam dicatur panis usualis, & vinum usuale? II. Panis fermentatus valide, sed illicitè a latinis consecratur, exceptis nonnullis casibus. III. Aqua vino miscenda probabilius immediate in Christi sanguinem convertitur. IV. Consecratio fieri debet sub u-

ARTICULUS V. III
De Effectibus Sacramenti
Eucharistici.

I. Quadrifariam potest Christus Dominus in Eucharistia manducari. II. Primarius Eucharistia effectus est Gratia augmentum. III. Conferitur etiam per Eucharistiam fervor charitatis, & quedam spiritualis dulcedo. IV. Nec non gratia propria Sacramentalis, seu auxilia ad culpas declinandas, & ad fomitem compescendum. V. Sic etiam confert venialium remissionem, aliosque effectus. VI. Remissio pœna peccatis debita ex opere operato competit Sacrificio Eucharistico, non Sacramento. VII. Triplici modo ardorem concupiscentia minuit Eucharistia. VIII. Potest hoc Sacramentum neutraliter suscipi; Et per talem susceptionem satisficit praecepto de Paschali Communionem. IX. Quoniam instanti suos effectus producat Eucharistia? X. Num conferat aliquando novam gratiam Eucharistia, dum in stomacho perseverat? XI. Num gratiam maiorem, ac heterogeneam recipiat, qui communicat sub utraque specie panis, & vini, quam qui sub una tantum?

ARTIC. VI. III
De Suscipiente Eucharistiam. Quinam
sit illius capax.

I. Incapax est huius Sacramenti, qui non est baptizatus; Sicut etiam Angeli, ac Beati; nec non adulti inviti illud suscipientes. II. Capax vero omnis baptizatus. Infantibus tamen ne in articulo quidem mortis dari debet. III. Si puer ob gulam consecratas particulas sumeret, num perciperet fructum Sacramenti? IV. Quid de perpetuo amentibus, de phreneticis, semisatis, & stolidis? V. Cur Eucharistia non soleat dari parvulis in Paschate ante circiter
de.

traque specie ex praecepto divino. V. Num possit aliquando Pontifex in divinis, positivis, & in naturalibus praeceptis dispensare? VI. Nec potest consecrari quantitas, qua non sit sine miraculo sensibilis, nec remanet consecrata, si ab Hostia dividatur. VII. Materia consecrabilis debet esse moraliter praesens, ita ut possit per pronomen, Hic, demonstrari. VIII. Quid de materia clausa in vase, aut magna nimis, ac nimis distante? IX. Materia consecranda debet esse determinata, & quomodo? X. Quid de guttis vini intra Calicem? Aut de particulis in Pyxide, si sint extra corporale, aut extra Aram? XI. Num possit aliquando, deficiente Hostia majori, consecrari particula, ne Sacrificium desit?

ARTIC. IV. IO5

De Forma Sacramenti Eucharistici.

I. Quanam sint verba essentialia pro consecratione panis. II. Recitative simul, & enunciative ea verba proferuntur. III. Dubitant Doctores, an satis sint ad validam consecrationem Calicis illa dumtaxat verba, Hic est Calix Sanguinis mei? IV. Quandonam forma consecrationis variatur substantialiter? V. Ex veritate verborum fit, quod per consecrationem habeatur Transsubstantiatio. VI. Quomodo se habeat Christus Dominus relate ad accidentia Eucharistica? VII. Christus vi verborum non adducitur, sed producitur sub speciebus. VIII. Quamdiu Christus in stomacho soleat perseverare. IX. Quid veniat sub speciebus vi verborum; quid per concomitantiam? X. Num Personalitas Patris, & Spiritus Sancti veniant per concomitantiam, saltem mediate?

decennium, dari vero debeat solidis, ac semifatnis, qui debiliori usu rationis fruuntur, quam illi parvuli.

ARTIC. VII. 120

De dispositione ex parte animi ad Eucharistiam requisita.

I. Quanta sit peccati gravitas communicare in statu peccati mortalis? II. Num sit culpa venialis ad Eucharistiam accedere cum culpis venialibus non retractatis? III. Obligatur Sacerdos quamprimum post missam confiteri, si deficiente copia Confessarii celebravit cum sola contritione de mortali, quod erat in conscientia, necessitate urgente. IV. Num dicatur esse necessitas sufficiens ad sic celebrandum, ut satisfiat precepto de Missa audienda in die festo? V. Quanam universim censenda siturgens necessitas celebrandi non promissa confessione? VI. Ad quid tenetur, qui habens peccata reservata simul, & non reservata, nequit adire Superiorem, sed habet copiam Confessarii inferioris? VII. Num liceat simplici Sacerdoti absolvere a mortalibus indirecte? VIII. Qui post Confessionem recordatur alicujus mortalis, teneturne de novo ante Communionem confiteri? IX. Quid si quis recorderetur peccati dubii, sive dubietas sit positiva, sive negativa? X. Quandonam liceat peccatori communicare, neque Confessione promissa, neque contritione? XI. Num liceat Laicis communicare quotidie?

ARTIC. VIII. 128

De dispositione ex parte corporis ad Eucharistiam requisita.

I. Corporis dispositio fert habitum decentem. Equites Religiosi non debent gladium deponere, dum communicant. Lepra reddit Sacerdotem irregularem propter horrorem circumstantium. II. Pollutio nocturna quandonam impedit com-

munionem? III. Pollutio voluntaria, ac fornicatio quamdiu post confessionem impediatur Communionem? IV. Jejunium naturale excludit materia parvitatem; Musca si casu trajiciatur, veluti per modum salivae, non frangit jejunium naturale, secus vero si de industria. Sicut sanguis e gingivis effluens trajicitur per modum salivae, secus vero, si e digito vulnerato sugatur. V. Quid de auro, creta, cera, nuce avellana, & similibus? VI. Quid de Saccharo vespere ori imposito ad leniendam ranciditatem? VII. Quid de Herba sancta, seu tabaco, quod sive in pulvere, sive in fumo sumatur, sive ore in folio? VIII. Qui post prudens examen adhuc dubitat, num jejunium naturale violaverit, probabiliter potest communicare. IX. Connumerantur plures casus, in quibus licitum est non jejunare communicare.

ARTIC. IX. 134

De tempore, loco, & aliis ad Eucharistiam spectantibus.

I. Tempus communioni congruum quondam sit? II. Communio precepta tempore Paschali fieri debet in propria Parochia, aut in Cathedrali. III. Licentia Parochi praesumpta num sufficiat, ut possit quis alibi communicare? Et quare talis licentia praesumpta non satis sit ad administrandum Penitentiae Sacramentum? IV. Quandonam liceat circa irreverentiam post communionem expuere, aut comedere? V. Et quando similiter liceat vomitum provocare? VI. Num liceat eodem die petere debium?

ARTIC. X. 137

De Ministro Eucharistiae.

I. Num possit Laicus semet communicare in extrema necessitate? II. Num pariter Sacerdos etiam devotionis causa

ARTIC. II. 150

Quanam sint partes essentielles nostri Sacrificii? Quanam res oblata? & Quis sit offerens?

I. Probabilius Missa Sacrificium in sola Consecratione consistit. II. In presenti providentia essentialiter requiritur utriusque speciei consecratio. Num Innoc. VIII. permisit Norvegis, ut in solo pane consecrarent? III. Res oblata in hoc Sacrificio principaliter est Christus Dominus, ea tamen a speciebus panis, & vini integratur, nullatenus vero a panis, & vini substantia. IV. Principalis offerens pariter est Christus Dominus, per hoc, quod ejus nomine Sacerdos offerat, & ut Christi Minister. V. Quonam pacto alii fideles sint pariter offerentes?

ARTIC. III. 153

De Effectibus hujus Sacrificii. Ubi an sit valoris infiniti?

I. Ex opere operato solum mediate, & per modum Impetrationis confertur prima gratia, & peccatorum remissio vi hujus Sacrificii. II. Remissio vero venialium etiam immediate; sicut etiam poenarum temporalium peccatis debiturum; sed an infallibiliter? III. Quatenus Impetratorium obtinet nobis etiam bona temporalia, si conducant salutem. IV. Habet hoc Sacrificium vim causativam suorum effectuum intensivo infinitam. V. Et probabiliter etiam extensivo infinitam, ut habuit Sacrificium cruentum. VI. Cur nequeat Sacerdos eadem Missa pluribus obligationibus satisfacere; si scilicet uni debeat Missam ex stipendio, alteri ex promissione, &c.

A R.

sa? III. Quanam licentia requiratur in Sacerdote ad Eucharistiam aliis administrandam? IV. Deficiente particula, potest Sacerdos partem sua hostia dare aliquando ei, qui avide petit Communionem. V. Quandonam teneatur Parochus ovibus suis Eucharistiam ministrare? VI. Num cum vita discrimine, & quomodo danda sit Eucharistia peste infectis? VII. Num possit pro Viatico dari species Vini ei, qui hostiam deglutire non potest? VIII. Num tempore Interdicti localis administrari possit Eucharistia Sacramentum? IX. Deneganda omnino Eucharistia publicis peccatoribus; Et quinam ii sint? X. Quandonam peccatori occulto debeat denegari? XI. Quid si publicus peccator in uno loco Eucharistiam petat, ubi non habetur isthac publicitas? XII. Num possit dari particula non consecrata peccatori occulto publice petenti Eucharistiam? XIII. Num sit mortale Eucharistiam in statu peccati mortalis ministrare? XIV. Unicumne sit, an multiplex peccatum ministrare successive pluribus Sacramentum Poenitentiae, aut Eucharistiae? XV. Quomodo Eucharistia sit ministranda; videlicet, quo die, hora, loco, habitu &c.? XVI. An Sacerdos excommunicatus licite Eucharistiam ministret in mortis articulo?

QUÆSTIO V. 147

De Eucharistia, ut Sacrificio.

ARTICULUS I. 148

Quid sit Missæ Sacrificium.

I. Explicatur Sacrificii definitio. II. In quo differat a Sacramento Sacrificium? III. Multiplicitas antiquorum Sacrificiorum in Missa eminenter continetur. IV. Missa est vere, & proprie Sacrificium, nec aliud a Sacrificio cruento Crucis, licet alio modo.

A quibus, & quomodo fructus hujus Sacrificii participari possint?

I. Quonam pacto pro Beatis offerri possit Sacrificium? II. Valide, & licite pro non Baptizatis offertur. III. Cur anima purgantes non sint capaces fructuum Sacramentorum, sine vero capaces, ut pro iis Sacrificium offeratur? IV. Probabile est, quod illicite dumtaxat, non vero invalide pro excommunicatis vitandis offeratur. V. Num possit offerri mentaliter pro excommunicatis vitandis, si sint contriti, & per ipsos non stet, quominus absolvantur? VI. Probabilius pro excommunicatis toleratis publice offerri Sacrificium potest. VII. In Offerente requiritur intentio saltem habitualis applicandi illud ei, cui vult prodesse, quin tamen possit fructus Sacrificii suspendi. VIII. Is, pro quo offertur Sacrificium, debet esse de presenti capax, ac indigens fructu Sacrificii.

ARTIC. V. 164

De Ministro hujus Sacrificii.

I. Num circa mortale possit Sacerdos voluntarie distrahi in recitatione Horarum? II. Et an etiam in Missa celebratione? III. Sacrificium Sacerdotis celebrantis in mortali quosnam fructus parit? IV. Quoties teneatur Sacerdos quotannis celebrare? V. Parochi tenentur diebus Dominicis, & festis Missam pro Parochianis suis applicare, quin possint aliam elemosynam iis diebus recipere. VI. Quotidie celebrandum in Ecclesiis Cathedralibus, & Parochialibus, &c. VII. Num peccetur graviter omitendo unam Missam, sive ex promissione gratuita, sive ex stipendio, sive ex voto debitam? VIII. Num possit Capellanus obligatus ad celebrandum quotidie

semel singulis hebdomadibus vacare? IX. Num possit tunc pro aliis accepto novo stipendio celebrare? X. Num teneatur per alium celebrare, si forte ageret?

ARTIC. VI. 170

De tempore, loco, & aliis circumstantiis Sacrificii.

I. Die Sabbati Sancti probabiliter graves, & plures Doctores docuerunt posse privatas missas celebrari, saltem post inceptam solemnem. II. Quid dicendum post decretum Alexandri VIII. anno 1690? III. Quando liceat pluries eadem die celebrare? IV. Quanam sit hora ad celebrandum permessa? V. Ut locus sit aptus ad celebrandum, quid requiratur? VI. Quanam satisfactorius precepto audiendi missam die festo, audiendo illam in Oratoriis privatis? VII. Num liceat in mari, aut in summine celebrare? VIII. Quid si Ecclesia tempore celebrationis polluat, & quomodo contringere potest, ut polluat? IX. Quanam Ara requiratur, & qualis debeat esse calix cum patena? X. Quid de vestibus sacris? XI. De aliis ad Sacrificium requisitis.

ARTICULUS VII. 181

De ritu in celebratione servando.

I. Num sit mortale negligere Rubricas in Missali prescriptas? II. Num teneatur Capellanus Missas votivas juxta devotionem dantis stipendium celebrare, si non consonent Rubricis? III. Num saltem possit aliquando missas hujusmodi celebrare? IV. In quibus casibus licite missa interrumpitur? V. Quomodo supplendi substantiales defectus, aut errores facile occurrentes in celebratione Missae? VI. Quid si Sacra species evomantur? VII. Quomodo supplendi defectus accidentales? VIII. Quid si particula Hostia

stia remaneat in fundo calicis, aut palato adhaereat?

ARTICUL. ULT. 187

De Missa Stipendio.

I. Qua de causa Stipendium pro Missa licite sumatur? II. Justum Missae stipendium quodnam sit? III. Num diebus festis accipi possit stipendium majus, quam diebus profestis? IV. Possit ne pro eadem Missa duplex stipendium accipi, alterum scilicet pro Officiatura, alterum pro applicatione Sacrificii? V. Quid si alter petat Impetrationem, alter Satisfactionem Sacrificii? VI. Num possit Beneficiarius, vel Capellanus, si per alium satisfaciat, dare illi solum consuetam elemosynam pro Missa? VII. Sub gravi Sacerdos, qui per alium celebrat, universim tenetur illi integram elemosynam manualement tribuere. VIII. Num Rectores Ecclesiarum possint aliquid sibi retinere pro expensis necessariis ad celebrandum? IX. Si quis plura exigua stipendia accipiat, promittendo singulis Sacrificium, poteritne eandem Missam pro eis omnibus applicando, obligationi suae satisfacere, si necessitate ductus id promiserit? X. Videtur id non licere cum secundum se, tum etiam ex decreto Urbani VIII.

QUAESTIO VI. 195

De Extrema Unctione.

ARTIC. I. 196

De Materia, & Forma hujus Sacramenti.

I. Oleum olivarum dumtaxat est materia remota hujus Sacramenti. II. Necessitate Sacramenti opus est, ut illud sit benedictum. III. Proxima materia est Unctio, qua fieri solet in formam
Pars V.

Crucis. IV. Unctiones a Florentino enumeratae sunt septem: At non omnes sunt de essentia Sacramenti. V. Quomodo caecus, & surdus inungendi sunt? Et quid tempore pestis? VI. Forma proferri debet deprecatorio modo. VII. Quenam verba sint essentialia, ac de necessitate Sacramenti? VIII. Num sensus, qui inungitur, exprimendus sit?

ARTIC. II. 199

De Ministro hujus Sacramenti.

I. Solus Sacerdos illud ministrare valide potest, etiamsi sit excommunicatus. II. Probabiliter potest valide a pluribus Sacerdotibus relate ad diversas unctiones ministrari. III. A Sacerdote proprio ministrari debet, nisi necessitas urgeat. IV. Num Parochus sub mortali teneatur Sacramenta Extremae Unctionis, aut Eucharistia ministrare cum periculo vita? & quando? V. An possit hoc Sacramentum sine sacris vestibus in necessitate ministrari? VI. Num aliquando tempore Interdicti ministrari possit?

ARTIC. III. 201

De Subjecto Extremae Unctionis.

I. Invalide confertur non egroto, ac de vita periclitanti, quamvis sit baptizatus, & usum rationis habuerit. II. Qui de vita periclitatur, sed non ratione aegritudinis, incapax est hujus Sacramenti. III. Probabile est, Beatissimam Virginem hoc Sacramentum suscepisse. IV. Num circa mortale negligi illud possit? V. In eadem aegritudine tunc poterit iterari, quando novum vita periculum supervenerit post congruum tempus.

Q AR-

De Effectibus Extremæ Unctionis.

I. Tridentinum hujus Sacramenti effectus recenset. II. Quinam sit effectus primarius? Num gratia corroborativa? Num peccatorum remissio? Num utrumque? III. Quid veniat nomine reliquiarum peccatorum, quæ hoc Sacramento absteruntur? IV. Quando nam Extrema Unctio causat effectus suos?

QUÆSTIO VII. 205

De Sacramento Ordinis.

ARTIC. I. *ibid.*

Quid, & quotuplex sit Ordo.

I. Multifariam definitur Ordinis Sacramentum. II. Cur septem enumerentur Ordines? III. Prima tonsura non est Ordo, sed dispositio ad Ordines. IV. Est quidem Ordo Episcopatus; sed non est Ordo distinctus a Sacerdotio; hujus tamen est extensio, & complementum. V. Potestas, quæ per Episcopatum superadditur, est inferior potestate Sacerdotali præsupposita. VI. De fide est, Sacerdotium esse Sacramentum; ac certum omnino, quod pariter Diaconatus. Communiter etiam idem docent de Subdiaconatu; & probabiliter etiam alii Ordines minores. Cur tres Ordines majores dicantur Sacri? VII. Singulorum Ordinum officia recensentur. VIII. Num peccet mortaliter universim, qui actum Ordinis solemniter exercet in statu peccati mortalis?

De materia, & forma singulorum Ordinum.

I. Materia, & forma Ordinum non fuit universim in specie atoma a Christo Domino determinata. II. Recensentur singulorum Ordinum materia, & forma. III. Materia Subdiaconatus probabiliter conflatur ex duplici materia partiali; sicut materia Diaconatus. IV. Num valide in Ecclesia Latina conferatur Diaconatus per solam manuum Episcopi impositionem, sicut in Ecclesia Græca? V. Num Neo-Sacerdoti per impositionem manuum Episcopi in fine Missæ conferatur nova potestas? Et num sine illa posset in casu necessitatis absolutionem Sacramentalem impendere sub conditione? VI. Num satis sit, quod moraliter tangantur instrumenta, quæ ab Episcopo traduntur Ordinando? VII. Num valide ordinentur Subdiaconi, si in calice sit vinum; aut Sacerdos, si desit vinum in calice?

ARTICULUS III. 214

De Ministro Ordinum.

I. A quonam possint valide, & licite Ordines conferri? II. Quisnam dicatur Episcopus proprius? Episcopus originis quisnam sit, juxta constitutionem Innoc. XII. Quinam domicilii? & Quinam Beneficii, juxta eandem constitutionem. III. Potest unus Ordo a proprio Episcopo, verbi gratia, domicilii, suscipi, & aliter ab altero, puta originis. IV. Litteræ dimissoriales, & testimoniales a quo danda sint? V. Collatio primæ Tonsuræ, & Confirmationis non videtur ad actus Pontificales pertinere. VI. A quonam possint Regulares ordinari? VII. Quando nam possint Ordines conferri? VIII. De Temporibus interstitiis requisitis. IX. Quisnam

nam possit in hisce interstitiis dispensare? x. Num possint Regulares omnes ordinari extra tempora tribus diebus festiuis? xi. Nomine d. ei festi, quo possunt Ordines conferri, num veniat solum festum in foro, an etiam festum in choro? xii. Transcribitur Constitutio Innoc. XII. circa ordinationes alienorum Subditorum.

ARTICULUS IV. 225

De subiecto Ordinum.

I. Diaconissa, & Presbytera non erant olim capaces Ordinum. II. Num peccet mortaliter, qui sine pravia Confirmatione Ordines suscipit? III. De Aetate in singulis Ordinibus requisita. IV. Qui ordinatur animo effugiendi forum saculare, & exemptionem a tributis, probabiliter solum venialiter peccat. V. De scientia requisita in Ordinando, ac de examine pravo; praesertim relate ad Regulares. VI. De iis, quae spectant ad titulum re-

quistum, sive Patrimonii, sive Beneficii, sive Paupertatis. VII. Num Patrimonium sicte donatum sit deinde in foro Conscientiae retrodonandum?

ARTIC. ULT. 228

De Effectibus Ordinum.

I. Recensentur effectus Ordinum, & onera iisdem annexa. II. Num peccet mortaliter Clerici non gestantes habitum, & tonsuram? III. An teneatur ad Castitatem, & ad Horas recitandas, qui Sacros Ordines coacte suscipit, & vi metus iniusti? IV. Infantes in Sacris ordinati quandonam ad Castitatem teneantur? Et quid de ordinatis ante pubertatem? V. Ordinati in Sacris ex voto ne, an ex precepto etiam Ecclesia ad Castitatem obligentur? VI. Num ex voto teneatur, qui scienter ordinatur ignorando Ordini Sacro annecti votum castitatis? VII. Qualis debeat esse Habitus Clericorum?

F I N I S.

Q 2 IN.